

11.10.2024 – 26.01.2025

Cat

KBr Flama'24

laura aranda lavado
Estefania Bedmar
Malu Reigal
Alain Rojas Pastor

Artistes emergents de
les escoles de fotografia

 ELISAVA

EASD
SERRA
iABELLA

 Idep
Barcelona
Escola Superior
d'Imatge i Disseny
Centre associat a la
Universitat Abat Oliba CEU

 IEFC Institut d'Estudis
Fotogràfics
de Catalunya

El projecte de caràcter anual *KBr Flama* continua donant suport, en aquesta quarta edició, al talent emergent. Amb la complicitat de quatre entitats acadèmiques compromeses amb la docència i els estudis de fotografia a Barcelona (Idep Barcelona, IEFC, Elisava Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona i EASD Serra i Abella), KBr Fundació MAPFRE presenta *KBr Flama'24*, la cita amb els fotògrafs i les fotògrafes que s'han format a la ciutat.

L'exposició *KBr Flama'24* reuneix els treballs de **laura aranda lavado** (Granollers, 1994), **Estefania Bedmar** (Cerdanyola del Vallès, 1989), **Malu Reigal** (Múrcia, 1992) i **Alain Rojas Pastor** (Esplugues de Llobregat, 1987) seleccionats per un jurat format enguany per Carles Guerra, Silvia Omedes i Arianna Rinaldo.

A través de processos creatius diferents, que abasten la fotografia analògica i digital, el revelat experimental, la manipulació d'imatges d'arxiu i el vídeo, els projectes seleccionats exploren la memòria dels territoris i dels objectes, l'herència familiar i el propi llenguatge de la fotografia des d'un punt de vista autoetnogràfic.

El recorregut comença amb *En el patio de mi casa*, on Estefania Bedmar explora la resignificació dels espais públics com a espais privats i afectius, a partir d'un estudi sobre l'antic abocador de Can Planes. Continua amb *Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos*, projecte en què laura aranda lavado explora la seva relació amb el mitjà fotogràfic, recopilant i editant imatges del seus arxius personals. En canvi, a *Pan, pijo y habas*, Malu Reigal reflexiona entorn dels mandats familiars i de les relacions d'afecte que es generen en la dimensió masculinitzada de la cria i l'ensinistrament de coloms de competició. Per acabar, a *Vestigia*, Alain Rojas Pastor posa al centre els objectes com a vehicles de records i emocions, plantejant una reflexió sobre conceptes com la memòria, la pèrdua, i el pas del temps.

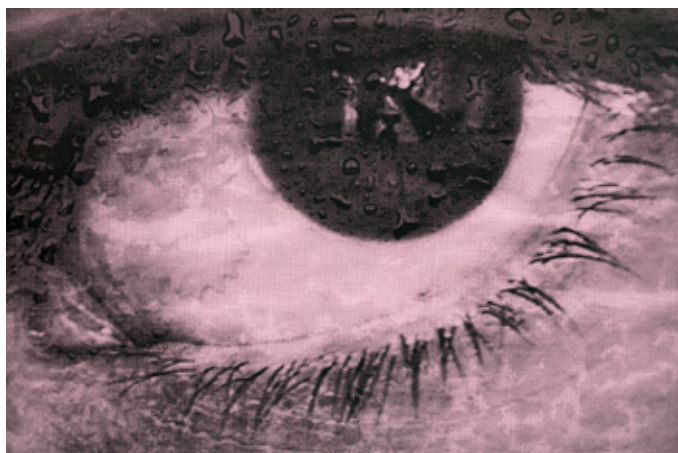
Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos

laura aranda lavado

El projecte deriva d'una conversa introspectiva de l'artista amb si mateixa en què explora les seves reflexions i contradiccions entorn del mitjà fotogràfic. L'autora també concep la fotografia com un teixit impossible de desfer, on es troben i dialoguen experiències visuals, emocions i especulacions. Aquesta exploració es fonamenta en la metodologia de l'autoetnografia, un mètode d'investigació social que pren com a punt de partida una anàlisi sistemàtica de l'experiència personal amb la finalitat d'entendre l'experiència cultural compartida. Com a resultat d'aquest procés, l'artista ha creat quatre «artefactes-eines»>>: un mur virtual, una llibreta-diari, un foto-assaig format per quinze imatges i una manta teixida amb ganxet.

Les quinze fotografies que componen l'assaig visual provenen de l'arxiu fotogràfic que l'artista ha creat al llarg dels darrers vint anys. El procés de recuperació d'aquestes imatges esdevé així un procés de reapropiació material i conceptual. Cadascuna està impresa a una tinta sobre papers de diferents colors, un fet que busca trencar amb l'estètica clàssica de la fotografia, que sol positivarse sobre blanc.

Així, *Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos* constitueix un viatge tant íntim com universal, un estudi entorn dels límits i les possibilitats de la fotografia com a diari personal, eina especulativa i document social.

En el patio de mi casa

Estefanía Bedmar

Davant de la casa de l'autora a Cerdanyola del Vallès hi ha l'antic abocador de Can Planes, un territori de divuit hectàrees, equivalent a la superfície d'uns vint camps de futbol. Encara que es va clausurar oficialment a la dècada del 1970, mai no es va dur a terme cap descontaminació controlada del subsol. En comptes d'això, es va cobrir amb tones de terra i es van deixar els residus tòxics enterrats.

Encara que l'abocador ja no està actiu, els tòxics continuen allà, ocults sota terra. En aquesta perifèria de Cerdanyola, que té forma de monticle, l'entorn és aparentment hostil, amb vegetació descontrolada, aridesa i tubs que sobresurten de terra. Tanmateix, per a la fotògrafa aquest lloc té un significat especial: és on va créixer, va passejar amb el gos, va compartir confidències amb amigues i va viure moments memorables amb els seus primers amors.

En aquest sentit, el projecte explora la ressignificació i l'apropiació dels espais públics com a espais privats i domèstics, i la paradoxa dels vincles emocionals i físics amb la llar familiar a mesura que ens fem grans.

El treball incorpora diversos procediments formals i expressius, com l'ús de carrets experimentals i malmesos, el velat accidental o la fotografia d'arxiu, tant digital com analògica. Aquests elements no solament responen a una necessitat íntima de l'autora d'explorar la dualitat entre pertinença i desafecció, sinó també a la seva intenció d'evocar la degradació i la toxicitat de l'abocador.

Pan, pijo y habas

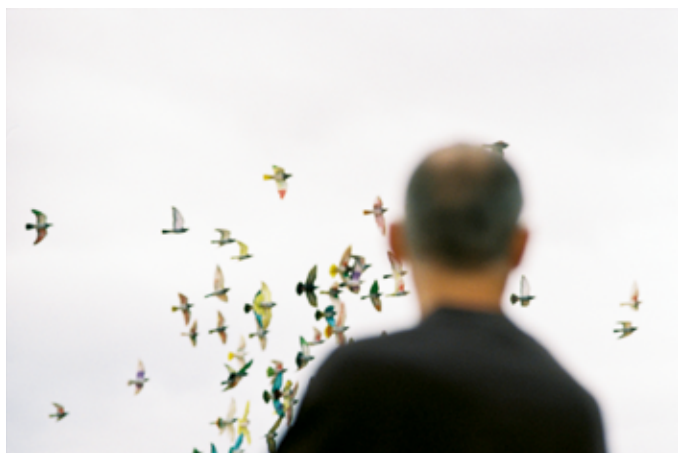
Malu Reigal

«L'ocell trenca la closca. La closca és el món. Qui vulgui néixer, ha de destruir un món.» *Demian*, Hermann Hesse.

Pan, pijo y habas és un projecte fotogràfic que neix d'un marc familiar propi. El treball es desenvolupa entorn de les relacions d'afecte que es produeixen en un context perifèric radicalment masculinitzat on es fa cria i ensinistrament de coloms de competició. La connexió de l'artista amb aquesta pràctica prové d'una tradició que va començar amb el seu avi i que un dia va continuar el tiet.

Aquestes relacions de cures són processos apresos que, en el cas dels homes, estan molt condicionats socialment per un entorn en què els ritus i els valors heretats han definit una identitat col·lectiva homogènia. Sota aquesta realitat, la necessitat de trobar-se dins del grup és quelcom primitiu: pertànyer i trobar l'espai propi, ser un en constant adaptació al medi.

Així, el projecte planteja considerar i mesurar les tensions entre l'elecció i el mandat estudiant les línies desdibuixades que separen cuidar i criar, estimar i posseir, heretar i assumir. Prova de suscitar una reflexió entorn dels vincles: quina és la relació dels homes amb el seu entorn, amb les seves arrels, amb els ocells i amb ells mateixos?

Vestigia

Alain Rojas Pastor

Vestigia explora la connexió íntima que establim amb els objectes que acumulem al llarg de la vida. Mitjançant fotografies de relíquies personals de la mare de l'autor (aquí només se'n mostren unes quantes) i les històries que les acompanyen, aquesta sèrie il·lustra com els objectes poden esdevenir portadors de records i d'emocions i serveixen de ponts cap al passat.

Cada relíquia representa un vincle físic entre persones, llocs i experiències que van deixar una empremta indeleble en la vida de la mare de Rojas Pastor: des de restes biològiques com els cordons umbilicals dels seus fills fins a una ploma de periquito que evoca el record d'un avortament. També s'inclouen objectes quotidians, com un mocador amb l'aroma de la seva mare, una pinta que encara conté restes de cuir cabellut, i flors seques amb les copes d'un brindis de comiat.

Així mateix, *Vestigia* tracta temes universals com la memòria, la pèrdua, la vida, la mort, la connexió humana, el temps i la immortalitat. El projecte juga amb la polisèmia de la paraula «immortalitzar», transformant-se en una proposta recursiva, una mena de matrioixca que posa sobre la taula el significat profund que hi ha darrere de cada objecte.

Dates

De l'11 d'octubre de 2024
al 26 de gener de 2025

Horari

De dimarts a diumenge
(i festius): 11-20 h
Últim accés: 19.30 h

A partir de l'1 d'octubre

Dilluns (excepte festius): tancat
De dimarts a diumenge
(i festius): 11-19 h
Últim accés: 18.30 h

Les sales es desallotgen
10 minuts abans del tancament

KBr Fundación MAPFRE

Av. del Litoral, 30
08005 Barcelona
Tel. (+34) 932 723 180
infokbr@fundacionmapfre.org

Llibreria

Tel. +34 93 272 31 80

Entrades

General: 5 €
Reduïda: 3 €
Gratuïta: dimarts (excepte festius)
Grups: 3 € / pax.

Visita comentada (servei de mediació)

Dimecres i dijous: 17-20 h
Divendres i dissabtes: 12-14 h, 17-20 h
Diumenges i festius: 12-14 h

A partir de l'1 d'octubre

Dimecres i dijous: 16-19 h
Divendres i dissabtes: 12-14 h, 17-19 h
Diumenges i festius: 12-14 h
(Informació a recepció)

Audioguia

Català, castellà i anglès: 4 €

f fundacionmapfrecultura
@ @kbrfmapfre
@ @KBrfmapfre

Explica'ns què t'ha semblat
l'exposició: #KBrFlama24

[kbr.fundacionmapfre.org/
exposiciones/kbr-flama-24/](https://kbr.fundacionmapfre.org/exposiciones/kbr-flama-24/)

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

Amb la col·laboració de:

FUJIFILM
Value from Innovation